

תלמודו בידו

דף כה עמוד א

- א** [האם עם הארץ נאמן על טהרת יין ושמן של קודש ?]
- ב** [מדוע החברים שבגליל היו מטהרים יין ושמן למזבח, והרי אי אפשר להביאם למקדש ?]
- ג** [אהל המיטלטל ונזרק האם נחשב "אהל" לחצוץ בפני הטומאה ?]
- ד** [קודש או מי חטאת שבכלי חרס המוקף צמיד פתיל, האם ניצולים מלהיטמא באהל המת ?]
- ה** [האם עם הארץ נאמן לומר על תרומה שהיא טהורה ?]

- א** [ביהודה: הקדישם למזבח בשעת הגתות והבדים, נאמן להעיד על שמירתם בטהרה כל ימות השנה.
בגליל: אפילו חבר אינו יכול להביא שמן ויין מהגליל לבית המקדש.
לפי שרצועה של ארץ הכותים שטמאה כארץ העמים מפסקת בין גליל ויהודה, ואי אפשר להעביר טהרות למקדש שנמצא ביהודה מבלי שייטמאו.
- ב** [היו מניחים היין והשמן אצלם בגליל, ומהרה יבנה המקדש ויבא אליהו ויראה דרך להעלותם לירושלים בטהרה, ועל ידם יהיו מוכנים שמן ויין טהורים למזבח.
- ג** [רבי: אינו חוצץ בפני הטומאה. והנכנס לארץ העמים בתוך שידה תיבה ומגדל, טמא. ר' יוסי בר' חוצץ בפני הטומאה. והדר בגליל רשאי להניח שמן ויין של קודש בארון המיטלטל, ולהביאם למקדש דרך ארץ הכותים, ולא יטמאו.
- ד** [קודש, ומים המעורבים באפר פרה אדומה, אינם ניצולים מן הטומאה בצמיד פתיל. אך מים המיועדים להזאה, אם עדיין לא עירבו בהם אפר פרה, ניצולים.
- ה** [רב נחמן: בשעת הגתות ועל היין והבדים ועל השמן ברוב העולם, נאמנים. שבאותה שעה הכל מטהרים את כליהם.
אחר זה, משייר קופה אחת שלא הוכשרה לטומאה, ויעשם הכהן בטהרה. רב יוסף: ביהודה נאמנים בשעת הגתות והבדים. ובגליל אינם נאמנים. ונדחו דבריו.